

Palau 100

Sir Simon Rattle & London Symphony Orchestra & Orfeó Català

Dimarts, 21.01.20 – 20 h
Sala de Concerts

VII (fragment)

“Serà des d’allà, que udolarem enfosquits
i que podrem ensumar-nos i fugir-nos per dins
i fer una entrada a cavall i ser tan petits
i parlar tan fluixet que farem molta nosa.”

—*Aquest amor que no és u* (2018)

Blanca Llum Vidal

Sir Simon Rattle & London Symphony Orchestra & Orfeó Català

Elsa Dreisig, *soprano*
Pavol Breslik, *tenor*
David Soar, *baix*
Orfeó Català
London Symphony Orchestra
Sir Simon Rattle, *director*

I PART

Ludwig van Beethoven (1770-1827)
Simfonia núm. 7, en La major, op. 92 36’
Poco sostenuto – Vivace
Allegretto
Presto
Allegro con brio

II PART

Ludwig van Beethoven
Crist en el Mont de les Oliveres, op. 85 52’
(Oratori dramàtic en set parts amb llibret de Franz Xaver Huber)
Introducció
I. Recitatiu (Jesús)
Ària (Jesús)
II. Recitatiu (Serafi)
Ària Serafi
Serafi i cor d’àngels
III. Recitatiu (Jesús, Serafi)
Duet
IV. Recitatiu (Jesús)
Cor de guerrers i cor de deixebles
V. Recitatiu (Jesús)
Cor de guerrers i cor de deixebles
VI. Recitatiu (Pere, Jesús)
Tercet
Cor de guerrers, cor de deixebles, Jesús
VII. Adagio (Jesús)
Cor d’àngels

Pietat i orgia

¿És possible? És a dir, ¿tenim prou plasticitat emotiva com perquè en poc més de dues hores ens enlairem a les esferes metafísiques del dolor i el sacrifici i tot seguit ens desfermem en una dansa desenfrenada? Llegim-ho bé: *plasticitat emotiva*; aquest és potser el concepte (o si ho volem) la vivència més important que ens ensenya la música, i compte!, que no ens demana permís per fer-ho. Un dia hom es descobreix “sentint” coses, “experimentant” emocions que abans no havia sentit, i tot plegat per raó de la música. Pot ser una frase, o un final, o un moment *pianissimo* d’una sonata o un retruny de timbales..., el fet és que la música decideix sacsejar-te l’emoció i, probablement, no hi estaves preparat.

Potser per això previ, a mi, particularment, m’agrada discrepar d’aquells que empren la música com un accessori utilitari, és a dir, allò de... “*si em sento trist, em poso una música trista*”, o bé el contrari: “*m’agrada posar-me una música alegre per sentir-me alegre...*”. No, no... la *plasticitat emotiva* de què parlàvem és justament la capacitat d’assumir la música i permetre que sigui aquesta qui et dugui allà on ella vulgui: d’un posat melangiós a l’excitació esbojarrada; d’aquí a la nostàlgia penserosa abans de traslladar-te després a la ingenuïtat; i aleshores, d’aquí a l’arravatament colèric i immediatament a la transcendència; trempera i calma, física i metafísica... Per descomptat, aquesta “muntanya russa” emotiva reclama de qui escolta (tal com qui puja a aquesta mena d’atracció) la predisposició a ser sacsejat, sorprès i manipulats. Una vegada dalt del “carro”, el nostre ànim ha de ser prou plàstic i modelable per acceptar el que s’acosta. I no és qüestió que

l’ànim “hagi de ser” modelable: és que “s’ha de desitjar”, ferventment...

I així, les peces d’aquest programa ens proposen una cosa semblant: que siguem serens i beats i, alhora, humans i esbojarrats. Acceptada la proposta, vejam...

L’opus 85, *Crist en el Mont de les Oliveres*, és l’únic oratori compost per Beethoven i com a tal, té un “llibret” que mereix ser recordat: Jesús està angoixat pels esdeveniments –passió i mort– que albira i s’adreça al Pare dient en el seu recitatiu de tenor: “*Oh, mira quant que pateixo, tingués pietat de mi!*”. La seva ària immediata acaba amb la frase cèlebre: “*Allunya de mi aquest calze dolorós!*”. Aleshores baixa un àngel serafí –alhora tendre i amenaçador en la veu de soprano lírica esquixada de breus *colorature*– per recordar a Jesús que la humanitat exigeix el seu sacrifici i la redempció. El cor d’àngels se suma a les amenaces i, en duet, Jesús i el serafí reconeixen l’angoixa de la situació.

Al final Jesús accepta el seu destí exclamant: “*Benvinguda siguis, oh mort!*”, i el cor de soldats, que el persegueix, intervé així: “*no podrà fugir*”. Per últim, Jesús, els deixebles i els soldats es troben davant per davant: “Agafeu-lo!”, diuen aquests; “*Misericòrdia!*”, diuen aquells; Jesús només desitja que es faci ràpidament la voluntat del Pare. Amb aquestes, Pere, amb veu de baix i amb l’espasa a la mà, s’hi rebel·la encès davant la injustícia i en trio amb Jesús i el serafí debaten en *fortissimo* sobre la venjança i els designis de Déu. El cor de soldats acaba els esdeveniments, agafen Jesús i els deixebles es planyen del futur que els espera per defensar la causa. Molt emocionat, Jesús exclama: “*la Redempció es consumarà!*”. Immediatament l’orquestra s’ennobleix i el cor d’àngels convida a entonar lloances al Fill de Déu: s’inicia l’al·leluia final, “*Lloeu-lo, cor d’àngels, amb gatzara i santa joia!*”. La victòria s’ha conquerit i una aroma d’alegria de *Novena Simfonia* s’ensenyoreix de l’ambient. Jesús ha esdevingut, gràcies a l’art beethovenià, Crist heroic. La tardor d’aquell mateix any 1803 arribarà la napoleònica *Heroica*... Del diví a l’humà.

Així doncs, aquesta flaire de santedat s’ha de contrastar amb l’arravatament dionisiac que ens proposa la *Setena* del 1808. Són moltes les interpretacions enginyoses que ha suggerit aquesta *Simfonia*. La més cèlebre, la de Wagner: “*apoteosi de la dansa*”, i que va tenir prou valor per ballar-la esbojarradament –segons que diuen– mentre Liszt en tocava la reducció al piano al Palau Vendramin, un hivern a Venècia. Però al seu torn, D’Indy hi veu una simfonia “pastoral”. Schumann va voler-hi veure un programa: unes “*noces camperoles*”; d’altres insisteixen en un caràcter “*guerrer*” i “*militar*”; Carl Maria von Weber hi veu les raons per declarar Beethoven “*llest per fer cap a un hospital psiquiàtric*”; “Herr” Wieck, el pare de Clara Schumann, només hi reconeix “*l’obra d’un borratxo*”, i d’altres, com Berlioz, hi veuen el que hi ha: “*una obra mestra d’habilitat tècnica, de gust, de fantasia, de ciència i invenció*”.

Però el que hi ha, sens dubte, en la *Setena*, és ritme, i en totes les variants. A la introducció “*Poco sostenuto*” contrasten els impertèrrits cops de timbales amb l’obsessiva repetició de notes a les cordes, només interrompudes per algun cant plàcid de vents. Novament la repetició d’una mateixa nota a la flauta crea la cèl·lula rítmica que dominarà tot el “*Vivace*”: un ritme saltironador que no ens deixarà fins que el seu

martelleig esclati de llum final. Malgrat que a l’“*Allegretto*” següent tot sembla enfosquir-se, la sensació rítmica no s’esvaeix. Una altra cèl·lula rítmica fixa el fons damunt el qual es desenvolupa la queixa melangiosa, resignada i serena: “*la paciència somrient davant el dolor*”, deia Berlioz. El ritme, doncs, és el veritable protagonista de la *Simfonia* i als dos últims moviments pren un relleu encara més gran. El “*Presto*” fa el fet d’scherzo i la seva vitalitat rítmica –incloent-hi l’himne rústic del “*Trio*”– ens empeny devers la veritable orgia: l’“*Allegro con brio*”. Festa, remolí, vertigen, fúria, frenesia, fogositat, Bacus, Carnaval..., els adjectius no basten per descriure la impressió d’entestada joia a la qual Beethoven ens sotmet. Només resta recomanar: balleu!, si ho voleu, ningú no us considerarà boig... i de ben segur, és el més sensat que es podria fer.

En resum, en un concert com aquest, permeteu que la vostra emotivitat resi fort i pequi encara més fort; permeteu que el vostre cos balli en orgia desfermada i que també es reculli en una contrició pietosa; que la vostra ànima enlairi pregàries i també que martellegi obsessivament. En fi, acompanyem el Crist beethovenià en el seu patiment redemptor, però alhora deixem que la nostra sensualitat lúbrica i allò que anomenàvem *plasticitat emotiva* es desplegui en el brogit de la més psicòtica dansa. D’això tracta la música.

Carlos Calderón Urreiztieta
Doctor en humanitats

Aquell any...

1812

Música

Ludwig van Beethoven finalitza la seva *Setena Simfonia*. L'estrena de la nova composició tindrà lloc al Teatre an der Wien el mes de desembre de l'any següent en un concert benèfic. El músic alemany dedicarà l'obra al comte Moritz von Fries, un dels seus mecenes.

Història

Amb el domini de l'exèrcit francès sobre el territori català, Napoleó ordena l'annexió de Catalunya al seu Imperi i hi crea quatre departaments: Ter (Girona n'és la capital), Segre (capital, Puigcerdà), Montserrat (capital, Barcelona) i Boques de l'Ebre (amb la capital a Lleida). Catalunya esdevé, de fet, una província francesa fins al 1814.

Art

S'acaba la construcció de l'edifici del New York City Hall, la seu del govern de la ciutat de Nova York. El responsable del disseny i de la construcció és l'arquitecte nord-americà d'origen francès Joseph-François Mangin. És l'ajuntament més antic dels Estats Units i està situat a la part sud de l'illa de Manhattan.

Cultura

Els germans Jacob i Wilhelm Grimm publiquen el primer llibre de contes, que titulen *Contes per a la infància i la llar*, que recopila la tradició oral de molts pobles i ciutats alemanyes. S'hi inclouen històries com *La Caputxeta Vermella*, *La bella dorment*, *Blancaneus* o *La Venta focs*, entre molts d'altres.

Ciència

Es posa en funcionament el primer ferrocarril de cremallera, entre les localitats angleses de Middleton i Leeds. Es tracta d'una locomotora a vapor per a mercaderies, de velocitat molt lenta, que utilitza el sistema de cremallera i pinyó que l'enginyer de mines i inventor John Blenkinsop havia ideat i patentat l'any anterior.

1803

Música

S'estrena a Viena l'oratori *Christus am Ölberge* (Crist al Mont de les Oliveres), per a solistes, cor i orquestra, de Beethoven. El llibret, del poeta Franz Xaver Huber, narra la visita de Jesucrist i els seus deixebles al Jardí de Getsemaní la nit abans de la crucifixió de Crist.

Història

Napoleó Bonaparte aboleix l'antiga República Helvètica, Estat creat el 1798 després d'envair les tropes franceses el territori que ocupa l'actual Suïssa. Mitjançant l'Acta de Mediació transforma el país, que queda constituït per dinou cantons autònoms, embrió de la Suïssa moderna.

Art

William Blake pinta el quadre titulat *The great red dragon and the woman clothed with the sun* (El gran drac vermell i la dona vestida amb el sol), la primera d'una sèrie d'aquarel·les creades per il·lustrar diferents escenes de l'*Apocalipsi*. Actualment es pot veure al Museu de Brooklyn.

Cultura

Es publica el *Diccionario catalán-castellano-latino*, en dos volums, amb la finalitat de facilitar l'aprenentatge del castellà als catalans. Els autors en són tres: Joaquim Esteve i Subietlos, Josep Bellvitges i Antoni Joglar i Font, que elaboren l'obra a partir dels materials recopilats pel lexicògraf i teòleg Fèlix Amat de Palou.

Ciència

Neix a Salzburg el físic i matemàtic austríac Christian Andreas Doppler. Aquest científic és recordat especialment per les seves investigacions sobre la variació de freqüència que aparentment experimenta qualsevol ona emesa per un objecte en moviment en relació amb el seu observador. Aquest fenomen s'anomenarà efecte *Doppler* en honor seu.

© Simon Fowler

Elsa Dreisig, soprano

El 2016 va guanyar el primer premi, com a millor cantant femenina, del prestigiós concurs Operalia i va esdevenir veu revelació als Victoires de la Musique Classique, alhora que la revista «Opernwelt» va nomenar-la jove artista de l'any. El 2017 va rebre el guardó de jove artista d'òpera al Festival d'Òpera de Copenhaguen. Abans, el 2015, ja havia guanyat el segon premi del Concurs Reina Sonja a Oslo i el primer premi i el premi del públic del concurs Neue Stimmen (Noves Veus) de la Fundació Bertelsmann a Gütersloh (Alemanya).

Va formar part de la companyia de la Berliner Staatsoper entre el 2015 i el 2017, i en aquesta sala ha interpretat els rols de Pamina (*La flauta màgica*), Euridice (*Orfeo ed Euridice*), Diane (*Hippolyte et Aricie*), Gretchen (*Escenes del Faust* de Goethe de Schumann per a la reobertura de l'Staatsoper Unter den Linden), Gretel (*Hansel und Gretel*), Musetta (*La bohème*), Violetta (*La traviata*) i Natasha en l'estrena mundial de l'òpera *Violetter Schnee*, composta per Beat Furrer. Ja ha debutat a l'Opéra de Paris com a Pamina (*La flauta màgica*) i hi ha tornat com a Lauretta (*Gianni Schicchi*) i Zerlina (*Don Giovanni*). A

l'Opernhaus de Zuric ha interpretat Musetta (*La bohème*) abans de debutar en una *Manon* de Massenet de gran lluíment en una nova producció del 2019. Al Festival d'Ais de Provença ha interpretat el rol de Micaëla de *Carmen*.

Graduada pel Conservatoire National Supérieur de Musique et Danse de París, té contracte en exclusiva amb Warner Music (Erato). El seu primer àlbum en solitari va sortir la tardor del 2018 i va ser guardonat amb diversos premis: Diamant de la revista «Opéra», Diapason d'Or de l'Année de «Diapason» i Choc de l'Année de «Classica», entre d'altres.

L'any passat va rebre el prestigiós Premi Danès de la Cultura de mans dels prínceps hereus de Dinamarca.

© Anton Karpita

Pavol Breslik, tenor

És un reconegut tenor mozartià, compositor del qual ha interpretat els rols d'Idamante (*Idomeneo*) al Teatre de Cuvilliés de Munic, Ferrando (*Così fan tutte*) a Londres i Belmonte (*El rapte del serrall*) a Munic; Don Ottavio (*Don Giovanni*) a Praga, Salzburg i Munic. També ha interpretat el paper de Tamino de *La flauta màgica* a Barcelona, Baden-Baden i a la Metropolitan Opera de Nova York..

De Verdi ha interpretat els rols de Macduff (*Macbeth*), Cassio (*Otello*), Alfredo (*La traviata*) i Fenton (*Falstaff*). Actuarà igualment com a Fenton a l'òpera romàntica d'Otto Nicolai *Les alegres comares de Windsor*, a la Lindenoper de Berlín, la propera temporada. S'interessa també en la música francesa, i n'ha interpretat el rol protagonista de Faust i Rómeo (a Zuric), ambdós de Gounod; com també Nadir a *Les pêcheurs de perles* de Bizet a Zuric i Sydney.

El seu repertori inclou igualment Lenski (*Ievgueni Oneguín*), ofert a l'Staatsoper de Viena i Londres, i amb Anna Netrebko a Múnic, Stewa (*Jenůfa*), Hans (*La núvia venuda*) a Dresden i Munic, i *Rusalka* de Dvořák en concert a la Philharmonie de Berlín.

Té experiència en la música del segle XX, amb interpretacions com ara Narraboth, capità de la guàrdia de *Salome* de Richard Strauss, al Festival de Pasqua de Salzburg i en una nova producció de la Bayerische Staatsoper; *Der Rosenkavalier* i *La dona silenciosa* de Richard Strauss; el paper de Peter Quint de *The turn of the screw* de Britten i com a pintor i un negre en la producció del Festival de Salzburg de *Lulu* de Berg. En la reobertura de l'Elbphilharmonie d'Hamburg va cantar *Reminiscenz* de Rihm, que es va enregistrar en DVD. Altres àlbums seus inclouen Idamante, Tamino, Gennaro i Lenski. Així com *Stabat Mater* i *La núvia del fantasma* de Dvořák, cançons folklòriques eslovàques, àries de Mozart, *Missa Solemnis* de Beethoven i *La bella molinera* de Schubert. Té previst el llançament de *Winterreise* de Schubert amb el pianista Amir Katz.

Aquesta temporada té com a projectes Fenton en una nova producció de *La vidua alegre* a l'Staatsoper de Berlín, Edwin (*La princesa gitana*) a Zuric, Duca (*Rigoletto*) a la Semperoper de Dresden i una gran gira amb l'oratori *Crist en el Mont de les Oliveres* amb Sir Simon Rattle i la London Symphony.

© Brian Tarr

David Soar, baix

Estudià a la Royal Academy of Music i al National Opera Studio. Va debutar a la Royal Opera el 2010 com a Quinault (*Adriana Lecouvreur*) i des d'aleshores ha cantat diversos papers amb aquesta mateixa companyia; la temporada actual com a Lodovico (*Otello*). El seu repertori inclou nombrosos papers: Jochanaan (*Salome*), domador/atleta (*Lulu*), Don Basilio (*Il barbiere di Siviglia*), Roy Disney (*The perfect american*) i Bernardino (*Benvenuto Cellini*) a l'English National Opera; Escamillo (*Carmen*), Peter Quince (*A midsummer night's dream*) i Mr. Flint al Festival Glyndebourne; Collatinus (*The rape of Lucretia*) en gira amb la companyia de Glyndebourne; Figaro (*Le nozze di Figaro*), Leporello (*Don Giovanni*), Escamillo i Sparafucile (*Rigoletto*) per a la Welsh National Opera; Cadmus i Somnus (*Semele*) amb la Garsington Opera, i Nilakantha (*Lakmé*) amb l'Opera Holland Park. Igualment, ha interpretat els rols de Colline (*La bohème*) i Masetto (*Don Giovanni*) a la Metropolitan Opera,

el duc (*Rómeo et Juliette*) al Festival de Salzburg i Walter Raleigh (*Gloriana*) i Mr. Flint al Teatro Real de Madrid.

En concert ha col·laborat amb la BBC Symphony Orchestra, The English Concert, Academy of Ancient Music, Britten Sinfonia, Orchestre des Champs Élysées, Hallé Orchestra, BBC Philharmonic, Philharmonia Orchestra, Seattle Symphony i Antwerp Symphony Orchestra, interpretant, entre altres obres, *El somni de Geronius*, *Elijah*, *El Messies*, *Les set últimes paraules* de Haydn, *Els set pecats capitals* de Weill, *Belshazzar's feast* de Walton, *Salome* de Richard Strauss i *Wozzeck* d'Alban Berg.

© Ricardo Rios

Orfeo Català

És un dels cors amateurs de referència del país, fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal amb la màxima excel·lència artística. Actualment Simon Halsey n'és el director artístic, Pablo Larraz el director principal i Pau Casan el pianista. Té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

Ha interpretat les obres corals més representatives i ha protagonitzant primeres audicions al nostre país de la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, C. Saint-Saëns, P. Casals, Z. Mehta, F. Brüggen, M. Rostropóvitx, Ch. Dutoit, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres. Els darrers anys ha debutat a la Konzerthaus de Viena i a la Sala Gulbenkian de Lisboa i ha fet una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per D. Gatti. A Londres ha actuat al Royal Festival Hall (2015) i al Royal Albert Hall: Proms de la BBC el 2017, i el 2019 al costat del Cor Jove i

el London Symphony Chorus i amb la London Symphony Orchestra, dirigits per S. Rattle, amb l'oratori *Belshazzar's feast* de W. Walton.

El 2017 va cantar al Palau l'estrena europea de *Considering Matthew Shepard* de C. H. Johnson, dirigida per S. Halsey. Amb els cors de l'Escola Coral va protagonitzar al Festival Grec 2018 l'estrena a Espanya d'*El monstre al laberint* de J. Dove. L'octubre del 2018 va fer una gira per la Xina convidat pel Shanghai International Art Festival. I el 2019 una altra, amb G. Dudamel i la Filharmònica de Munic, al costat del Cor Cambra del Palau (Barcelona, Madrid, Palma i Munic) amb la *Segona Simfonia* de Mahler.

L'agenda d'aquesta temporada inclou actuacions amb la London Symphony Orchestra, dirigida per S. Rattle, al Palau, i una gira amb G. Dudamel i la Mahler Chamber Orchestra amb *Fidelio* de Beethoven (Barcelona, Madrid, Dortmund i Luxemburg).

London Symphony Orchestra

Amb la màxima excel·lència artística damunt l'escenari, amb enregistraments i bandes sonores, com també mitjançant el seu programa d'educació musical i els projectes socials, la London Symphony Orchestra procura d'acostar una música de qualitat al màxim possible de públic. Fundada el 1904, va ser una de les primeres orquestres independents, basada en els valors de l'associació i la propietat artístiques, esperit que manté ben viu avui dia.

És orquestra resident al Barbican Centre, tot oferint-hi una setantena de concerts locals i una cinquantena d'internacionals, des que fou inaugurat el 1982. També programa concerts i tallers a l'LSO St Luke's, gràcies al seu programa educatiu i social innovador, LSO Discovery, pioner al Regne Unit i amb una tasca en gran part digital, que permet que les seves activitats siguin accessibles al públic d'arreu del món. És, alhora, una abanderada de la música contemporània i encarrega obres de manera habitual a alguns dels més destacats compositors britànics actuals.

Ha consolidat una família d'artistes compromesos amb la tasca de Sir Simon Rattle, director titular, Gianandrea Noseda i François-Xavier Roth, els directors convidats principals, i Michael Tilson Thomas com a director honorífic. Igual-

ment, manté una estreta relació amb alguns dels grans directors i solistes internacionals, entusiastes de les oportunitats artístiques que ofereix l'LSO.

La seva trajectòria innovadora la manté en un lloc rellevant. La creació el 1999 del seu propi segell discogràfic, LSO Live, va suposar tota una revolució en l'enregistrament en directe de música orquestral. Des d'aleshores ha editat més de cent vint àlbums emprant les noves tecnologies, que han representat avenços en el camp de la filmació digital, àudio Blu-ray, baixades i transmissions en directe per internet. Ha enregistrat més que cap altra orquestra, incloent-hi centenars de bandes sonores, com *Star Wars*, *El discurs del rei* i *Indiana Jones*.

Manté el seu ferm compromís de garantir el futur de la gran música, tant a Londres com arreu del món. Forma part de Culture Mile, juntament amb la City of London Corporation, Barbican Centre, Museum of London i la Guildhall School. La seva seu al Barbican té el suport de The Corporation of London. És una de les anomenades National Portfolio Organisations of the Arts Council England. Rep el suport dels seus socis estratègics, tant a Anglaterra com a l'estranger, així com la generositat dels seus patrocinadors.

Sir Simon Rattle, director

Nascut a Liverpool, estudià a la Royal Academy of Music de Londres. Del 1980 al 1998 va ser director titular de la City of Birmingham Symphony Orchestra. El 2002 es traslladà a Berlín, on ocupà el càrrec de director titular de la Berliner Philharmoniker fins al 2018. Va ser nomenat director titular de la London Symphony Orchestra el setembre del 2017 i durant aquella temporada 2017-18 va estar al capdavant de totes dues orquestres.

Té més d'una setantena d'enregistraments per a EMI (actualment Warner Classics) i ha rebut nombrosos premis internacionals per la seva activitat discogràfica. Així, cal esmentar per a EMI la *Simfonia dels salms* d'Stravinsky (Grammy 2009 a la millor interpretació coral), *Simfonia Fantàstica* de Berlioz, *L'enfant et les sortilèges* de Ravel, *Suite del Trencanous* de Txaikovski, *Simfonia núm. 2* de Mahler i *La consagració de la primavera* d'Stravinsky. Des del 2014, amb la Berliner Philharmoniker, per al segell propi de la formació, va enregistrar la integral de les *Simfonies* de Beethoven, de Schumann i de Sibelius. Els seus enregistraments més recents inclouen *Pelléas et Mélisande* de Debussy, *Remembering de Turnage* i obres de Ravel, Dutilleux i Delage, en Blu-ray i DVD, amb la London Symphony Orchestra, per a LSO Live.

El seu compromís profund amb l'educació musical, en col·laboració amb la Berliner Philharmoniker, mitjançant el programa Zukunft@BPhil, l'ha fet mereixedor dels premis Comenius, Schiller (Mannheim), Golden Camera i Medalla Urania, com també el nomenament com a Ambaixador Internacional d'UNICEF 2004, honor compartit amb l'orquestra. El 1994 va rebre el títol de Sir, el 2014 l'Orde del Mèrit de la Reina d'Anglaterra, el 2018 va ser distingit amb l'Orde del Mèrit de Berlín i l'any passat amb el premi Freedom of the City of London.

Manté una estreta relació amb les principals orquestres londinenques, europees i americanes, des de Los Angeles Philharmonic i la Boston Symphony Orchestra inicialment, i més recentment amb la Philadelphia Orchestra. Dirigeix habitualment la Wiener Philharmoniker, amb la qual ha enregistrat la integral de les Simfonies i dels Concerts per a piano de Beethoven (amb Alfred Brendel). Alhora és artista principal de l'Orchestra of the Age of Enlightenment i membre fundador del Birmingham Contemporary Music Group.

London Symphony Orchestra

Sir Simon Rattle OM CBE , director Gianandrea Noseda, François-Xavier Roth, principals directors convidats Michael Tilson Thomas, director llorejat André Previn KBE, director emèrit Simon Halsey, CBE director coral	Matthew Gardner Naoko Keatley Alix Lagasse Belinda McFarlane Iwona Muszynska Csilla Pogany Andrew Pollock Paul Robson Violes Rebecca Jones Gillianne Haddow German Clavijo Stephen Doman Robert Turner Michelle Bruil Luca Casciato Cynthia Perrin Sofia Silva Sousa Heather Wallington Violoncel Rebecca Gilliver Alastair Blayden Jennifer Brown Eve-Marie Caravassilis Daniel Gardner Hilary Jones Laure Le Dantec Amanda Truelove Contrabaixos Colin Paris Patrick Laurence	Matthew Gibson Joe Melvin José Moreira Jani Pensola Flautes Gareth Davies Sharon Williams Oboès Juliana Koch Olivier Stankiewicz Rosie Jenkins Clarinets Chris Richards Chi-Yu Mo Fagots Rachel Gough Daniel Jemison Joost Bosdijk Contrafagots Dominic Morgan Andrew Watson Corns Timothy Jones Eirik Haaland Angela Barnes Alexander Edmundson Jonathan Maloney
--	---	--

Trompetes David Elton Gustav Melander Toby Street Trombons Mark Templeton James Maynard Trombó Baix Paul Milner Timbales Nigel Thomas Administració Kathryn McDowell, CBE DL <i>directora</i> <i>gerent</i> Sue Mallet, <i>directora</i> <i>de planificació</i> Frankie Sheridan, <i>director de gires</i> Carina McCourt, <i>direcció de recursos</i> <i>humans</i> John Cummins, <i>documentalista</i> Alan Goode, <i>gestor de</i> <i>transport I escenari</i> Nathan Budden, <i>director d'escena</i> Nikolai Brogan, <i>conductor</i>
--

Orfeó Català

Sopranos Aguilar, Tamar Arbelaez, Mónica Ardèvol, Elisenda Argenté, Meritxell Ayala, Ana Belén Belmonte, Anna Calvet, Ma. Del Mar Camara, Aida Camon, Marta Canet, Laia Carmona, Mireia Castelltort, Sandra Cordero, Beatriz Custal, Mariàngels Estrada, Maite Faz, Anna Gallardo, Noemí Garcia, Raquel Giné, Ma Mar Guaràs, Lidia Juanola, Marta Lopez, Bea Lladó, Elisenda Manresa, Berta Milà, Núria Molina, Júlia Mostazo, Imma Niebla, Anna Torra, Marina Torregrossa, Iris Valls, Mireia Villar, Alba	Contralts Almunia, Judit Arribas, Cristina Blasi, Cristina Donoso, Laia Fernández, Conxa Garcia, Imma Grau, Eduard Hämmerling, Judith Jorba, Laia López, Edith Lorès, Ma Àngels Madrid, Sara Marimon, Martí Martín, Maria Miró, Aurora Muñoz, Anna Porta, Marta Recolons, Irene Rosés, Anna Royo, Isis Rupert, Cornelia Santiago, Gal·la	Tenors Agramont, Antoni Bosque, Lluc Botines, Aniol ★ Cabero, Pere Cabrero, Jose Camós, Josep ★ Caralt, Marc Conesa, Fabián Cos, Xavier Doñate, Martí ★ Elias, Oriol Ensenyat, Jordi Flores, Emili Garcia, Josep Gonzalez, Carles Lopez, Alejandro Màrmol, Oriol Martinez, Andreu Martinez, Marc Mas, Joan ★ Masdeu, Carles Orriols, Bernat Puigardeu, Òscar Rius, Gerard Sans, Joan Sansen, Robin Vicens, Roger	Baixos Aguilar, Rodrigo Amann, Benedikt Ballestar, Esteban Bernal, Adrián Canals, Marc Capell, Eduard Cardona, Jordi Climent, Joan Cob, Rodrigo De La Riva German ★ Edo, Andreu Garcia-Moll, Xavier Garriga, Albert Gascón, Esteve ★ Gascón, Guillem Gonzalez, José Ángel Kikuchi, Hirotooshi Martinez, Albert Martinez, Alex Morales, Daniel ★ Pàmies, Albert Pastor, David ★ Pujals, Gerard Rucker, Ludwing Saladrigas, Oriol Torrens, Albert
--	---	--	--

(★) Cantants Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Textos

Introduzione

N. 1 Rezitativ (Jesus)

Jehovah, du mein Vater! o sende Trost und Kraft und stärke mir! Sie nahet nun die Stunde meiner Leiden, von mir erkoren schon, noch eh’ die Welt auf dem Geheiß dem Chaos sich entwand. Ich höre deines Seraphs Donnerstimme. Sie fordert auf, wer statt der Menschen sich vor dem Gericht jetzt stellen will. O Vater! ich erschein’ auf diesen Ruf. Vermittler will ich sein, ich büße, ich allein, der Menschen Schuld. Wie könnte dies Geschlecht, aus Staub gebildet, ein Gericht ertragen, das mich, deinen Sohn, zu Boden drückt! Ach sieh’, wie Bangigkeit, wie Todesangst mein Herz mit Macht ergreift! Ich leide sehr, mein Vater! o sieh! ich leide sehr: erbarm’ dich mein!

Arie (Jesus)

Meine Seele ist erschüttert von den Qualen, die mir dräun, Schrecken fasst mich, und es zittert grässlich schaudernd mein Gebein. Wie ein Fieberfrost ergreiftet mich die Angst beim nahen Grab, und von meinem Antlitz träufet, statt des Schweißes, Blut herab. Vater! tief gebeugt und kläglich fleht dein Sohn hinauf zu dir: deiner Macht ist Alles möglich, nimm den Leidenskelch von mir. Meine Seele ist erschüttert von den Qualen, die mir dräun, und von meinem Antlitz träufet, statt des Schweißes, Blut herab.

N. 2 (Seraph)

Erzittre Erde! Jehovah’s Sohn liegt hier, sein Antlitz tief in Staub gedrückt, vom Vater ganz verlassen, und leidet unnennbare Qual. Der Gütige! er ist bereit, den martervollsten Tod zu sterben, damit die Menschen, die er liebt, vom Tode auferstehen und weig leben!

Arie (Seraph)

Preist des Erlösers Güte, preist Menschen seine Huld! Er stirbt für euch aus Liebe, sein

Introducció

Núm. 1 Recitatiu (Jesús)

Jehovà, Pare meu! Envia’m fortalesa i consol, enforteix-me! S’acosten ara les hores del meu dolor, que jo vaig triar, però, a una ordre teva, el món pot sortir del caos. Sento la veu eixordadora dels teus serafins. Convoquen aquell que per la humanitat vol presentar-se ara davant el teu judici. Oh, Pare! Comparec a la teva crida. Vull ser l’intercessor, vull expiar jo tot sol els pecats dels homes. Els humans, que tu creares de la pols, no podrien suportar un judici que a mi, el teu fill, m’aclapara! Ai, mira’m! Mira com l’angoixa i la por de la mort m’oprimeixen el cor amb tota la força! Pateixo tant, Pare! Oh, mira! Pateixo tant! Tingues pietat de mi!

Ària (Jesús)

La meua ànima està pertorbada pel turment que m’amenaça, la por s’apodera de mi, i els meus membres tremolen per una esgarripança terrible. La por de la tomba propera m’envaeix com una febre. Del meu rostre no cauen gotes de suor, sinó de sang. Pare! Desolat, el teu fill t’implora inclinant-se humilment al teu davant: Pare, el teu poder és capaç de tot, aparta de mi el calze de la passió. La meua ànima està pertorbada pel turment que m’amenaça. I del meu rostre no cauen gotes de suor, sinó de sang.

Núm. 2 (Serafi)

Tremola, terra! El fill de Jehovà està aquí ajagut, el seu rostre s’enfonsa en la pols, abandonat completament pel seu pare, patint un dolor indescriptible. Jesús, el bondadós, està disposat a morir per una mort de martiris perquè la humanitat, que ell tant estima, ressusciti de la mort i visqui eternament!

Ària (Serafi)

Celebreu la gràcia del Salvador, lloeu-lo, homes, per la seva mercè! Ell dona la vida per vosaltres per

Blut tilgt eure Schuld. Preist Menschen, preist seine Huld.

O Heil euch, ihr Erlösten, euch winket Seligkeit, wenn ihr getreu in Liebe, in Glaub’ und Hoffnung seid. Doch weh! die frech entehren das Blut, das fürste floß, sie trifft der Fluch des Richters, Verdammung ist ihr Loos.

Seraph und Chor der Engel

O Heil euch, ihr Erlösten!...

N. 3 Rezitativ (Jesus, Seraph)

(Jesus) Verkündet, Seraph, mir dein Mund Erbarmen meines ew’gen Vaters? Nimmt er des Todes Schrecknisse von mir? (Seraph) So spricht Jehovah: Eh’ nicht erfüllet ist das heilige Geheimnis der Versöhnung, so lange bleibt das menschliche Geschlecht verworfen und beraub des ew’gen Lebens.

Duetto

(Jesus) So ruhe denn mit ganzer Schwere, auf mir, mein Vater, dein Gericht. Gieß über mich den Strom der Leiden, nur zürne Adams Kindern nicht! (Seraph) Erschüttert seh’ ich den Erhabnen in Todes Leiden eingehüllt. Ich bebe, und mich selbst umwehen die Grabesschauer, die er fühlt. (Jesus und Seraph) Groß sind die Qual, die Angst, die Schrecken, die Gottes Hand aus ihn/mich ergießt, doch größer noch ist meine/ seine Liebe, mit der mein/sein Herz die Welt umschließt.

N. 4 Rezitativ (Jesus)

Willkommen, Tod! den ich am Kreuze zum Heil der Menschheit blutend sterbe! O seid in eurer kühlen Gruft gesegnet, die ein ew’ger Schlaf in seinen Armen hält, ihr werdet froh zur Seligkeit erwachen.

Chor der Krieger

Wir haben ihn gesehen nach diesem Berge gehen, entfliehen kann er nicht, sein wartet das Gericht, ja seiner wartet das Gericht!

N. 5 Rezitativ (Jesus)

Die mich zu fangen ausgezogen sind, sie nahen nun. Mein Vater! o führ’ in schnellem Flug der Leiden Stunden an mir vorüber, daß sie fliehn,

amor, la seva sang renta els vostres pecats. Lloeu, homes, lloeu la seva mercè. Beneïu el vostre Salvador, us espera la glòria eterna si amb fidelitat l’estimeu, creieu en ell i teniu esperança. Però, ai! Si algú gosa deshonorar la sang que es va vessar per ell, sobre seu caurà la maledicció del jutge, i serà condemnat.

Serafi i cor d’àngels

Beneïu el vostre Salvador!...

Núm. 3 Recitatiu (Jesús, Serafi)

(Jesús) Serafi, que potser la teva boca em porta la compassió del meu Pare etern? Que potser allunya de mi aquesta mort terrible? (Serafi) Així parla Jehovà: El sant misteri de la reconciliació no es complirà mentre el gènere humà romanguí en la vilesa i privat de la vida eterna.

Duet

(Jesús) Que la teva justícia, oh Pare meu, caigui amb tot el seu pes sobre mi. Envia damunt meu l’allau dels dolors, però no t’enfadis amb els fills d’Adam! (Serafi) Veig, esgarrifat, com l’Altíssim està prostrat pel dolor de la mort. M’estremeixo, i a mi mateix m’abat el terror de la tomba que ell sent. (Jesús i Serafi) Grans són la pena, la por, l’aflicció que la mà de Déu escampa sobre mi/seu, però encara més gran és el meu/seu amor per ell, amb el qual el meu/seu cor abraça el món.

Núm. 4 Recitatiu (Jesús)

Benvinguda, mort!, perquè en la creu moriré sagnant per salvar la humanitat! Beneïts sigueu en la vostra freda tomba els que dormiu en els seus braços el somni etern, perquè feliços us despertareu en la glòria.

Cor de guerrers

Lhem vist com se n’anava cap a aquells turons, no podrà escapar, l’espera el tribunal, l’espera el tribunal!

Núm. 5 Recitatiu (Jesús)

Ja venen marxant els que m’han de prendre, ja s’acosten. Pare! Que les hores del dolor transcorrin de pressa, que volin rabents com els núvols empesos per un

rasch, wie die Wolken, die ein Sturmwind treibt, an deinen Himmeln ziehn. Doch nicht mein Wille, nein, dem Wille nur geschehe.

Chor der Krieger und Chor der Jünger

-Hier ist er, der Verbannte, der sich im Volke kühn der Juden König nannte, ergreift und bindet ihn!
-Was soll der Lärm bedeuten? Es ist um uns geschehen! umringt von rauhen Kriegern, wie wird es uns ergehn!
-Hier ist er, der Verbannte, der sich im Volke kühn der Juden König nannte, ergreift und bindet ihn!
-Erbarmen, ach, Erbarmen! es ist um uns geschehen! Wie wird es uns ergehn? es ist um uns geschehen!

N. 6 Rezitativ (Petrus, Jesus)

(Petrus) Nicht ungestraft soll der Verweg'nen Schar dich Herrlichen, dich, meinen Freund und Meister, mit frecher Hand ergreifen!
(Jesus) O laß dein Schwert in seiner Scheide ruhn; wenn es der Wille meines Vaters wäre, aus der Gewalt der Feinde mich zu retten, so würden Legionen Engel bereit zu meiner Rettung sein.

Tercet

(Petrus) In meinen Adern wühlen gerechter Zorn und Wuth, laß meine Rache kühlen in der Verwegnens Blut.
(Jesus) Du sollst nicht Rache üben! ich lehrt' euch blos allein, die Menschen alle lieben, dem Feinde gern verzeihn!
(Seraph) Merk' auf, o Mensch und höre: Nur eines Gottes Mund macht solche heil'ge Lehre der Nächstenliebe kund, merk auf, o Mensch, und höre!
(Jesus und Seraph) O Menschenkinder fasset dies heilige Gebot: liebt jenen, der euch hasset, nur so gefällt ihr Gott!

Chor der Krieger, Chor der Jünger, Jesus

-Auf, auf! ergreifet den Verräter, weilet hier nun länger nicht, fort jetzt mit dem Missetäter, schleppt ihn schleunig vor Gericht!
-Ach! wir werden seinetwegen auch gehasst, verfolgt sein.
-Fort jetzt mit dem Missetäter!
-Man wird uns in Bande legen, martern und dem Tode weihn.

vent de tempesta recurrent el teu cel! Però que no es faci la meva voluntat, no, sinó únicament la teva.

Cor de guerrers i cor de deixebles

-El proscrit és aquí!, el que davant el poble tenia la gosadia de proclamar-se rei dels jueus! Agafeu-lo i lligueu-lo!
-Què és aquest soroll? Estem perduts! Ens envolten uns brutals guerrers! Què serà de nosaltres?
-El proscrit és aquí!, el que davant el poble tenia la gosadia de proclamar-se rei dels jueus! Agafeu-lo i lligueu-lo!
-Pietat, ai, pietat! Estem perduts! Què serà de nosaltres? Estem perduts!

Núm. 6 Recitatiu (Pere, Jesús)

(Pere) Si aquesta colla de temeraris et posen al damunt teu, el meu amic i mestre, la seva mà arrogant, no en sortiran impunes.
(Jesús) Oh, deixa la teva espasa tranquil·la dins la beina! Si fos voluntat del meu Pare alliberar-me del poder dels enemics, tindria legions d'àngels preparats per salvar-me.

Tercet

(Pere) En les meves venes s'agiten la ira i la ràbia, deixa que calmi la set de venjança amb la sang d'aquests atrevits.
(Jesús) No has de prendre venjança! Jo només us he ensenyat a estimar els homes, a perdonar de tot cor els enemics!
(Serafi) Presteu atenció, homes, i escolteu: Només la boca d'un Déu pot promulgar aquest ensenyament sant d'amor al proïsme, presteu atenció, homes, i escolteu!
(Serafi, Jesús i Pere) Oh, criatures, preneu aquest sagrat manament: estimeu aquell que us odia, només això plau al vostre Déu!

Cor de guerrers, cor de deixebles, Jesús

-Endavant! agafeu el traïdor, no espereu més, vinga, empresoneu aquest delinqüent, portem-lo de seguida davant el tribunal.
-Ai, per amor a ell també ens odiaran a nosaltres, ens perseguiran.
-Vinga, empresoneu aquest delinqüent!
-A nosaltres també ens agafaran, ens martiritzaran i ens santificaran amb la mort.

- Auf! ergreifet den Verräter, weilet hier nun länger nicht.
(Jesus) Meine Qual ist bald verschwunden, der Erlösung Werk vollbracht, bald ist gänzlich überwunden und besiegt der Hölle Macht.
Meine Qual...
-(Chor der Krieger) Auf, auf! ergreifet den Verräter. Weilet hier nun länger nicht, fort jetzt mit dem Missetäter, schleppt ihn schleunig vor Gericht!
-(Chor der Jünger) Ach! wir werden seinetwegen auch gehasst, verfolgt sein, man wird uns in Bande legen, martern und dem Tode weihn!

Adagio (Jesus)

bald ist gänzlich überwunden und besiegt der Hölle Macht!

Chor der Engel

Welten singen Dank und Ehre dem erhab'nen Gottessohn.
Preiset ihn, ihr Engelchöre, laut im heil'gen Jubelton.

- Endavant!, agafeu el traïdor, no espereu més.
(Jesús) El meu turment de seguida acabarà, un cop acomplerta l'obra de la salvació, aviat serà vençut i dominat el poder de l'infern. El meu turment...
-(Cor de guerrers) Endavant!, agafeu el traïdor, no espereu més, empresoneu aquest delinqüent, portem-lo de seguida davant el tribunal!
(Cor de deixebles) Ai, per culpa seva també ens odiaran a nosaltres, ens perseguiran, ens agafaran, ens martiritzaran i ens santificaran amb la mort.

Adagio (Jesús)

Aviat serà vençut i dominat el poder de l'infern!

Cor d'àngels

L'univers sencer canta per agrair i honorar l'excels fill de Déu.
Lloeu-lo, cor d'àngels, amb veu alta i to joïós.

Discografia

**Palau 100 Simon Rattle &
London Symphony & Orfeó Català**

L. van Beethoven:
Crist en el Mont de les Oliveres, op. 85

Luba Orgonasova, soprano. Plácido Domingo, tenor. Andreas Schmidt, baríton. Rundfunkchor Berlin. Deutsches Symphonie-Orchester. Kent Nagano, director. Hamonia Mundi.

Laura Aikin, soprano. Herbert Lippert, tenor. Florian Boesch, baix. Arnold Schoenberg Choir. Concentus Musicus Wien. Nikolaus Harnoncourt, director. Sony.

Elizabeth Harwood, soprano. James King, tenor. Franz Crass, baix. Wiener Singverein. Wiener Symphoniker. Bernhard Klee, director. Deutsche Grammophon.

Hanna-Leena Haapamäki, soprano. Jussi Myllys, tenor. Niklas Spangberg, baix. Chorus Cathedralis Aboensis. Turki Philharmonic Orchestra. Leif Segerstram, director. Naxos.

Maria Venuti, soprano. Keith Lewis, tenor. Michel Brodard, baix. Gächinger Kantorei Stuttgart. Bach-Collegium Stuttgart. Helmuth Rilling, director. Brilliant Classics.

Enregistraments disponibles a Spotify i altres serveis i plataformes de música digital.
Selecció a càrrec de Javier Pérez Senz, periodista i crític musical

L. van Beethoven:
Simfonia núm. 7, en La major, op. 92

Berliner Philharmoniker. Simon Rattle, director. Berliner Philharmoniker Recordings.

Wiener Philharmoniker. Carlos Kleiber, director. Deutsche Grammophon.

Berliner Philharmoniker. Wilhelm Furtwängler, director. Deutsche Grammophon.

NBC Symphony Orchestra. Arturo Toscanini, director. RCA.

Columbia Symphony Orchestra. Bruno Walter, director. Sony.

Philharmonia Orchestra. Otto Klemperer, director. EMI.

London Symphony Orchestra. Pierre Monteux, director. Decca.

Berliner Philharmoniker. Herbert von Karajan, director. Deutsche Grammophon.

Staatskapelle Berlin. Daniel Barenboim, director. Warner.

Chamber Orchestra of Europe. Nikolaus Harnoncourt, director. Teldec.

Orchestre Révolutionnaire et Romantique. John Eliot Gardiner. Archiv Produktion.

Orchestra of the Eighteenth Century. Frans Brüggen, director. Glossa.

Playlist

Ballant Beethoven

A l’univers simfònic de Ludwig van Beethoven, la *Setena Simfonia* atrapa l’oïdor per la seva energia rítmica imparable, motor autèntic d’una partitura sorprenent que Richard Wagner va caracteritzar com a “*apoteosi de la dansa*”. El seu batec rítmic és una font d’inspiració per a ballarins i coreògrafs que han fet realitat el somni artístic de ballar Beethoven.

El caràcter dansable, tan palès en el cas de la *Setena*, també brilla en altres partitures del geni de Bonn, tant en el corpus simfònic com en la producció pianística i de cambra. La utilització en el món de la dansa té figures pioneres, com la llegendària Isadora Duncan, que el 1904 va escandalitzar el públic alemany ballant fragments de la *Sonata Patètica*, tot iniciant una aventura coreogràfica que culminaria l’any 1908 ballant l’“Allegretto” de la *Setena* en una versió sota la batuta de Walter Damrosch. Un altre pioner fou l’audaç coreògraf Fiódor Lopukhov, que el 1923 va crear, amb música de Beethoven com a font d’inspiració, *La magnificència de l’Univers*, primer ballet sense argument en la història del Teatre Mariïnski de Sant Petersburg. “*L’important al ballet és el moviment en si mateix. Un ballet por contenir una història, però l’espectacle visual és l’element essencial*”, deia el mític coreògraf George Balanchine, fundador del Nova York City Ballet i un dels referents de l’estil neoclàssic. Seguint aquesta filosofia, la coreògrafa Twyla Tharp va crear l’any 2000 *The Beethoven Seventh* per al Nova York City Ballet, i sis anys després, amb la seva pròpia companyia, va estrenar *Beethoven opus 130*, sobre el *Quartet de corda núm. 130*. La “Gran fuga” que tanca aquest visionari Quartet va inspirar a Hans van Manen un dels seus més emblemàtics treballs per al Ballet Nacional d’Holanda. Per la seva banda, el coreògraf Jiří Kylián va crear una obra mestra, *Gods and dogs*, sobre el *Quartet de corda núm. 18*. Per gaudir plenament de l’energia dansable de Beethoven, el ballarí i coreògraf John Neumeier signa amb l’Hamburg Ballet *Beethoven Project*, un poema coreogràfic inspirat en la música –especialment la *Tercera Simfonia* i les *Variacions Heroica*– i la personalitat del geni de Bonn, al qual dona vida en l’espectacle el ballarí Aleix Martínez.

Hi ha molts ballets amb la seva música –Uwe Scholz va crear *Dancing Beethoven*, un espectacle sobre la *Setena* per als Grands Ballets Canadiens de Mont-real que es va poder veure al Liceu–, però cap supera la hipnòtica força espiritual, la bellesa i la irresistible energia de la coreografia de la *Novena Simfonia* creada l’any 1964 pel llegendari ballarí i coreògraf Maurice Béjart. Cinquanta anys després d’aquell esdeveniment, Giles Roman, substituït de Béjart al capdavant del Ballet du XXe Siècle, va donar noves energies a aquesta revolucionària peça en el marc d’un projecte que va culminar amb la filmació de *Dancing Beethoven*, un documental bellíssim dirigit per la cineasta Arantxa Aguirre sobre el procés de creació d’aquest impressionant ballet. L’espectacle, estrenat el 2014, reuneix els ballarins del Tokyo Ballet i el Béjart Ballet de Lausana, al costat de l’Orquestra Filharmònica d’Israel dirigida per Zubin Mehta.

Javier Pérez Senz.

Dancing Beethoven. Directora: Arantxa Aguirre. Director artístic: Gil Roman. Béjart Ballet Lausanne. Tokyo Ballet. Ritsuyukai Choir. Israel Philharmonic. Director musical: Zubin Mehta. López-Li Films-Good Movies. DVD i Blu-ray.

The Ninth Symphony by Maurice Béjart. Béjart Ballet Lausanne. Tokyo Ballet. Ritsuyukai Choir. Israel Philharmonic. Director musical: Zubin Mehta. Director artístic: Gil Roman. EuroArts. DVD i Blu-ray.

Beethoven Project. Director: John Neumeier. Hamburg Ballett. Deutsche Radio Philharmonie. Director musical: Simon Hewett. Direcció de vídeo: Myrian Koyuer. C Major-Unitel. DVD i Blu-ray.

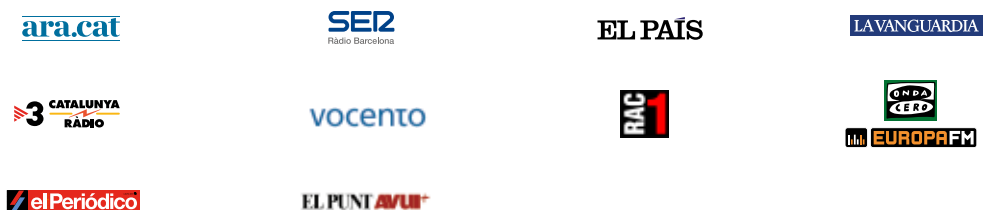
Mecenases Protectors

Mecenases d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Masriera Joiers – Balot Restauració – Bankia – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms ETT S.L.U. – Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX – Fundació Caixa d'Enginers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Samsung Electronics Iberia S.A.U. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Yamaha Music Europe

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Diagonal Inversiones Capital AV, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc, Elvira Abril, Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, Marta Barnes, professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas, Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Pere Grau Vacarisas, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner, Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE EDUCACIÓN, CULTURA
Y DEPORTE

inaem

INSTRUMENTS AND ACCESSORIES FOR MUSICIANS

També et pot interessar:

© Sim Canetty Clarke

© Harald Hoffmann

Palau 100+ – Itinerari Obertura
Diumenge, 09.02.20 – 20 h
Sala de Concerts

Lucy Crowe, soprano
**Orchestre Révolutionnaire
et Romantique**
Sir John Eliot Gardiner,
director

L. van Beethoven:
“Obertura” de *Prometeu*, op. 43
Ària de concert *Ah perfido*, op. 65
Simfonia núm. 1, op. 21
Obertura Leonore, op. 138
“Ach, brich noch nicht, du
mattes Herz!” i “Komm,
Hoffnung, lass den letzten
Stern” de *Leonore*, op. 138
“Finale” de *Prometeu*, op. 43

Preus: 15, 25, 30, 45 i 70 euros

Palau 100
Dijous, 30.04.20 – 20 h
Sala de Concerts

Anne-Sophie Mutter, violí
Ye-Eun Choi, violí
Vladimir Babeshko, viola
Daniel Müller-Schott,
violoncel

L. van Beethoven:
Trio per a cordes núm. 5, en *Do
menor*, op. 9/3
J. Widmann:
Study on Beethoven (*Quartet de
corda*, núm. 6) (estrena)
L. van Beethoven:
Quartet núm. 10, en *Mi b major*,
op. 74, “*Arpa*”

Preu: 20, 30, 40, 65 i 100 euros

Palau Beethoven
Dilluns, 25.05.20 – 20 h
Dimarts, 26.05.20 – 20 h
Sala de Concerts

Paul Lewis, piano
**Orquestra Simfònica
Camera Musicae**
Tomàs Grau, director

*Integral dels Concerts per a
piano i orquestra* de Beethoven

Preus: 28, 28, 38, 46 i 56 euros

Més informació:
orquestracameramusicae.com